

A model for improving the quality and effectiveness of the police training system in realizing pre-event protection

Received: 2024-05-01

Pp. 67-100

Accepted: 2025-01-04

Habib Ahmadi Arkami¹

Abstract

Background and Objective: Understanding the quality and effectiveness of the educational system in implementing pre-incident protection can significantly increase police security and preparedness. There is a lack of comprehensive research that assesses the extent to which educational systems equip police personnel with the knowledge and skills needed to implement pre-incident protection. This study aimed to provide a model for improving the quality and effectiveness of the police educational system in implementing pre-incident protection.

Methodology: The research method is applied in terms of purpose and qualitative in terms of data type and based on grounded theory. The statistical population included human resource training specialists, experts with planning and executive experience, and experts in the field of human resource training. 12 participants were selected using purposive sampling, snowball technique, and theoretical sampling with the principle of theoretical saturation. A semi-structured interview tool was used to collect data.

Findings: Data analysis was conducted using open, axial, and selective coding. The results of data analysis indicated 16 general categories that were analyzed within the framework of a paradigm model including: causal conditions (improvement of theoretical knowledge, preventive and skill-based training, analytical and decision-making abilities, and organizational culture), axial phenomenon (quality and effectiveness of the educational system in pre-event protection research), strategies (comprehensive and systematic approach, use of new technologies, strategic management, effective leadership, and professional development), intervening conditions (organizational factors, human factors), contextual conditions (standardization of education, sufficient and available resources, appropriate organizational culture and climate), and consequences (organizational consequences and individual consequences).

Conclusion: In conclusion, effective training in implementing pre-incident protection requires a comprehensive approach that considers instructor quality, training environment, trainee motivation, and the specific hazard context. Law enforcement commanders should focus on creating engaging and context-appropriate training programs and invest in high-quality instructors to maximize the impact of their training efforts on safety culture and performance.

Keywords: Pre-event protection, educational system, police, evidence-based theorizing, quality and effectiveness improvement.

Citation (APA): Ahmadi Arkami, Habib (2025). A model for improving the quality and effectiveness of the police training system in realizing pre-event protection, *Quarterly of Supervision and Inspection*, 18 (70), 67-100.

DOI: <https://doi.org/10.22034/si.2025.103896>

1 - Assistant Professor, Department of Management and Organizational Resources, Farajah Institute of Law Enforcement Sciences and Social Studies, Tehran, Iran ahmadihabib_2006@yahoo.com

الگوی ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۰/۱۵

صص ۶۷-۱۰۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۲/۱۲

حبیب احمدی ارکمی^۱

چکیده

زمینه و هدف: بالابردن کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی در تحقق صیانت پیش‌رویدادی می‌تواند امنیت و آمادگی پلیس را به میزان قابل توجهی افزایش دهد. فقدان پژوهش‌های جامعی که ارزیابی کند نظام‌های آموزشی تا چه اندازه کارکنان پلیس را به دانش و مهارت‌های مورد نیاز برای تحقق صیانت پیش‌رویدادی مجهز می‌کنند، وجود دارد. این مطالعه با هدف ارائه الگوی ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی انجام شده است.

روش‌شناسی: روش پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر نوع داده، کیفی و بر اساس نظریه‌پردازی داده‌بنیاد است. جامعه آماری شامل متخصصان آموزش منابع انسانی، صاحب‌نظران دارای سابقه برنامه‌ریزی، اجرایی و کارشناسان خبره حوزه آموزش منابع انسانی هستند که با استفاده از روش نمونه‌گیری هدف‌مند، تکنیک گلوله برفی و نمونه‌گیری نظری با اصل اشباع نظری، ۱۲ شرکت‌کننده انتخاب شدند. به‌منظور گردآوری داده‌ها از ابزار مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده شد.

یافته‌ها: تحلیل داده‌ها با استفاده از کدگذاری باز، محوری، و انتخابی انجام شد. نتایج تحلیل داده‌ها، حاکی از ۱۶ مقوله کلی است که در چارچوب مدل پارادایمی شامل: شرایط علی (ارتقاء دانش نظری، آموزش‌های پیش‌گیرانه و مهارت‌محور، توانایی‌های تحلیلی و تصمیم‌گیری و فرهنگ سازمانی)، پدیده‌محوری (کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی در پژوهش صیانت پیش‌رویدادی)، راهبردها (رویکرد جامع و نظام‌مند، استفاده از فناوری‌های نوین، مدیریت راهبردی، رهبری مؤثر و توسعه حرفه‌ای)، شرایط مداخله‌گر (عوامل سازمانی، عوامل انسانی)، شرایط زمینه‌ای (استانداردسازی آموزش، منابع کافی و موجود، فرهنگ و جو مناسب سازمانی) و پیامدها (پیامدهای سازمانی و پیامدهای فردی) تحلیل شدند.

نتایج: الگوی طراحی شده نشان داد آموزش مؤثر در تحقق صیانت پیش‌رویدادی نیازمند یک رویکرد جامع است که کیفیت مربی، محیط آموزشی، انگیزه کارآموز و زمینه خطر خاص را در نظر می‌گیرد. فرماندهی انتظامی باید بر ایجاد برنامه‌های آموزشی جذاب و متناسب با زمینه تمرکز کنند و روی مربیان با کیفیت بالا سرمایه‌گذاری کنند تا تأثیر تلاش‌های آموزشی خود را بر فرهنگ و عملکرد صیانت پیش‌رویدادی به حداکثر برسانند.

کلیدواژه‌ها: صیانت پیش‌رویدادی، نظام آموزشی، پلیس، نظریه‌پردازی داده‌بنیاد، ارتقای کیفیت و اثربخشی.

استناد (APA): احمدی ارکمی، حبیب (۱۴۰۳). الگوی ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی. *فصلنامه نظارت و بازرسی*، ۷۰ (۱۳)، ۶۷-۱۰۰.

DOI: <https://doi.org/10.22034/si.2025.103896>

۱- استادیار گروه مدیریت و منابع سازمانی پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی فراجا. تهران. ایران. (رایانامه: ahmadihabib_2006@yahoo.com)

با توجه به افزایش خطرات و چالش‌های پیش روی جوامع انسانی، از جمله بلایای طبیعی، بحران‌های اجتماعی و تهدیدات امنیتی، ضرورت آموزش صیانت پیش‌رویدادی در جوامع امروزی بیش‌ازپیش احساس می‌شود. صیانت پیش‌رویدادی به معنای آماده‌سازی و ارتقای توانمندی‌های فردی و جمعی برای مواجهه با بحران‌ها و بلایای احتمالی است.

صیانت پیش‌رویدادی از طریق آموزش جامع برای مدیریت مؤثر بحران، شامل مدیریت استرس، مهارت‌های ارتباطی و توانمندسازی کارکنان بسیار مهم است. آموزش در توسعه مهارت‌های کارکنان، از جمله آمادگی صیانتی که می‌تواند به کاهش استرس، جلوگیری از آسیب، و نجات جان افراد کمک کند، بسیار مهم است (ویلیکینسون و لوی^۱، ۲۰۰۸). صیانت پیش‌رویدادی در پلیس، به مجموعه‌ای از اقدامات آموزشی، فرهنگی و سازمانی گفته می‌شود که با هدف پیشگیری از وقوع جرم و تخلفات در میان کارکنان فرماندهی انتظامی صورت می‌گیرد. هدف اصلی این آموزش‌ها، ارتقای آگاهی، دانش و مهارت کارکنان در زمینه شناسایی تهدیدات، ارزیابی ریسک و اتخاذ تدابیر پیش‌گیرانه است.

در این راستا، نظام آموزشی می‌تواند نقش بسیار مهمی در تحقق صیانت پیش‌رویدادی ایفاء کند. با بهبود کیفیت و اثربخشی آموزش، می‌توان آگاهی عمومی را افزایش داد، نگرش‌ها را تغییر داد و در نهایت به کاهش وقوع حوادث و بحران‌ها کمک کرد. علی‌رغم اهمیت حیاتی آموزش صیانت پیش‌رویدادی، مؤسسات آموزشی با چالش‌های متعددی در اجرا مواجه هستند، از جمله مقاومت کارکنان، محدودیت‌های منابع، و پیچیدگی‌های انطباق قانونی. برای غلبه بر این موانع، ارتباطات مؤثر، بازخورد مستمر و روش‌های آموزشی نوآورانه، مانند یکپارچه‌سازی فناوری، همکاری همه‌جانبه تمامی دستگاه‌های مسئول باید به کار گرفته شود. پژوهش‌های موجود نشان می‌دهد که بسیاری از کارکنان به دلیل عدم آگاهی و آموزش مناسب در این زمینه، با مشکلات جدی در زمان

بحران مواجه می‌شوند. از این‌رو، آموزش صیانت پیش‌رویدادی برای حفظ فرهنگ محیط کار مثبت و کاهش خطرات ضروری است. در حال حاضر، بسیاری از سازمان‌ها در کشور، برنامه‌های آموزشی متنوعی را با هدف آموزش صیانت از کارکنان در حال اجرا و برنامه‌ریزی هستند و نیاز است با توجه به ماهیت پیچیده وظیفه پلیس این نوع آموزش‌ها در فرماندهی انتظامی با برنامه‌ریزی‌های آموزشی دقیقی صورت پذیرد. نظام آموزشی از طریق برنامه‌های آموزشی جامع که برای کارکنان طراحی شده است، نقش مهمی در پیشگیری از تخلفات بازی می‌کند. آموزش صیانت پیش‌رویدادی مؤثر می‌تواند موارد سوء رفتار را به طور قابل توجهی کاهش دهد، بنابراین، پرسش اصلی این پژوهش این است که «الگوی ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی چگونه است؟»

هم‌چنین اگر نظام آموزشی جامع برای آموزش صیانت پیش‌رویدادی در فرماندهی انتظامی طراحی و اجرا نشود می‌تواند چالش‌های متعددی را به همراه داشته باشد. برخی از این چالش‌ها عبارتند از:

عدم آگاهی عمومی: بدون یک نظام آموزشی منسجم، کارکنان فرماندهی انتظامی ممکن است از اهمیت صیانت پیش‌رویدادی آگاه نباشد و به‌درستی نتواند خطرات و چالش‌ها را شناسایی کند.

کمبود مهارت‌های لازم: آموزش ناکافی می‌تواند منجر به کمبود مهارت‌ها و دانش‌های ضروری برای پیشگیری و صیانت پیش‌رویدادی شود.

عدم هماهنگی: بدون یک نظام جامع، تلاش‌ها و برنامه‌های مختلف در زمینه صیانت ممکن است به صورت پراکنده و غیرهماهنگ انجام شوند، که این می‌تواند منجر به اتلاف منابع و زمان شود.

کاهش اعتماد عمومی: نداشتن آموزش کافی در زمینه صیانت پیش‌رویدادی می‌تواند به کاهش اعتماد عمومی به فرماندهی انتظامی منجر شود.

افزایش خطرات: عدم آموزش مناسب می‌تواند منجر به افزایش آسیب‌پذیری کارکنان فرماندهی انتظامی در برابر بحران‌ها و رویدادهای ناگهانی شود، که این خود می‌تواند عواقب جدی به دنبال داشته باشد.

نقص در برنامه‌ریزی: بدون یک سیستم آموزشی منسجم، برنامه‌ریزی برای صیانت پیش‌رویدادی در مواقع اضطراری می‌تواند ناکارآمد و غیرمؤثر باشد.

محدودیت در همکاری بین‌نهادی: نداشتن یک چارچوب آموزشی مشترک می‌تواند مانع از همکاری مؤثر میان نهادهای مختلف دولتی و غیر دولتی در زمینه صیانت پیش‌رویدادی شود.

عدم استفاده از تجارب جهانی: نبود یک نظام آموزشی جامع می‌تواند مانع از استفاده مؤثر از تجربیات و بهترین شیوه‌های جهانی در زمینه صیانت پیش‌رویدادی شود.

در نهایت، این پژوهش می‌تواند به بهبود آموزش صیانت پیش‌رویدادی با هدف افزایش تاب‌آوری کارکنان پلیس و کاهش آسیب‌پذیری آن‌ها قبل از بحران‌ها کمک کند و به‌عنوان یک منبع علمی و عملی ارزشمند در حوزه صیانت پیش‌رویدادی و آموزش‌های مرتبط با آن مورد استفاده قرار گیرد.

پیشینه

ایران دواست، جزینی و استرکی (۱۴۰۳) در پژوهشی به مرور نظام‌مند پژوهش‌های صیانت از کارکنان پلیس با روش فراترکیب پرداخته‌اند. مطابق یافته‌های پژوهش، آگاه‌سازی‌ها و کمیسیون‌های صیانتی، ارشاد کارکنان و انتشار پیام‌های صیانتی، آموزش‌های دینی و فرهنگ مشارکت جمعی و نیز توانمندسازی ساختاری، زمینه‌ای و رفتاری، چهار پیامد اصلی صیانت کارکنان است.

حسینیان و همکاران (۱۴۰۳) در پژوهشی به بررسی صیانت از کارکنان فرماندهی کل انتظامی جمهوری اسلامی ایران در اندیشه‌های فرمانده معظم کل قوا پرداخته‌اند. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی

است که با رویکرد کیفی انجام شد. در این پژوهش بیانات، احکام و فرمان های مقام معظم رهبری از فرودین سال ۱۳۹۰ تا پایان سال ۱۴۰۲ منبع پژوهش بودند. ابزار جمع آوری داده ها فیش برداری و روش تحلیل داده ها، تحلیل محتوای کیفی و با رویکرد استقرایی بود. به منظور ارزیابی قابلیت اعتماد پژوهش (پایایی پژوهش) از روش کدگذار دوم استفاده شد و ضریب توافق بین کدگذاران با استفاده از روش هولستی ۰/۹۱ به دست آمد. براساس یافته های پژوهش، ویژگی های صیانت از کارکنان فراجا در اندیشه های فرمانده معظم کل قوا در سه مقوله اصلی بینش، نگرش، و کنش و ۳۱ مقوله فرعی دسته بندی شد. یافته های این پژوهش نشان می دهد فرمانده معظم کل قوا نگاهی همه جانبه به صیانت از کارکنان در ابعاد بینش، نگرش و کنشی داشته و شناخت مؤلفه های صیانت از کارکنان در اندیشه های معظم له می تواند متناسب با اهداف صیانتی به عنوان راهنمایی مناسب در تدوین و اجرای برنامه ها و اهداف صیانت از کارکنان فراجا بهره برداری شود.

ناظمی، صدقی و زرگر (۱۴۰۱) در پژوهشی به بررسی مفهوم شناسی پدیده صیانت، پیش روی دادی با تأکید بر تبیین چیستی، چرایی و چگونگی آن پرداخته اند. یافته های حاصل از مطالعه نشان داد در زمینه اهمیت مسئله صیانت (چرایی)، مسئله صیانت نفس همواره در دین اسلام مورد توجه امامان معصوم و پیامبران الهی بوده و احادیث و روایات فراوانی در مورد این موضوع بیان شده است؛ پوشاندن جامه عمل به این روایت ها و احادیث، باعث اجتناب انسان از ارتکاب به اعمال زشت و ناپسند در زندگی شخصی و اجتماعی می شود. علاوه بر این در زمینه «چگونگی» صیانت از کارکنان، ایجاد فضای گفت و گو بین کارکنان و مدیران با هدف رفع نیازهای کارکنان و بیان نقطه نظرها و مشکلات آنان، برقراری عدالت سازمانی در عزل و نصب ها، برگزاری کلاس های آموزشی توسط سازمان عقیدتی سیاسی به منظور آشنایی هرچه بیشتر افراد با مفهوم صیانت و جنبه های مذهبی آن، انجام تدابیر لازم برای رفاه بیشتر کارکنان، زمینه های لازم را برای صیانت از کارکنان نیروی انتظامی فراهم می کند.

پاکنهاد (۱۳۹۶) در پژوهشی با عنوان راه کارهای صیانت از کارکنان فراجا در مقابله با آسیب‌ها با استفاده از آموزه‌های دینی پرداخت. یافته‌های پژوهش نشان داد سوء رفتار پلیس با مردم می‌تواند آسیب‌های گوناگون از جمله آسیب‌های اعتقادی، اخلاقی، رفتاری، سیاسی، اجتماعی، نظامی و اداری برای پلیس داشته باشد. هم‌چنین بررسی آیات و روایات اسلامی در این زمینه نشان داد که، برای پیشگیری و مقابله با ضعف‌ها و مشکلات موجود در این حوزه، می‌توان از راه کارهایی هم‌چون نظارت و اشراف بر نیروها، توجیه و آموزش آن‌ها، برخورد قانونی و انضباطی، افزایش مهارت و تکنیک، تقویت باورها و عزت نفس در کارکنان و امثال آن بهره گرفت.

کشفی (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی صیانت از کارکنان فراجا مبتنی بر آموزه‌های دینی پرداخت. یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که توسل و اتکای کارکنان به آموزه‌های دینی و قرآنی، مانع پیشرفت آسیب‌ها و تهدیدها شده و خود نقش مهمی در پیشگیری از ارتکاب تخلف و بزه کاری دارد. بر مبنای نتایج این پژوهش سه عامل فردی، اجتماعی و سازمانی از قبیل: ایمان، عمل صالح، خودشناسی، اخلاص، صبر، ارشاد و راهنمایی، عدالت اجتماعی، اجرای قوانین الهی، خانواده سالم، عدالت سازمانی، فرهنگ سازمانی دینی و نظم و انضباط، نقش به‌سزایی در صیانت و پیشگیری از آسیب‌ها و تهدیدها دارند.

وروایی (۱۳۸۷) در پژوهشی به بررسی نقش فرماندهان و مدیران در راهبرد سازمانی صیانت از کارکنان پرداخت. محورهای اصلی که باید مورد توجه فرماندهان و مدیران در صیانت از کارکنان قرار بگیرد عبارتند از: تأمین نیازهای اساسی مادی کارکنان، حفظ بهداشت روانی کارکنان، تقویت باورهای دینی و اعتقادی کارکنان، آموزش و آگاه‌سازی کارکنان و افزایش روحیه خود کنترلی در بین کارکنان. با این حال در هر یک از سه حوزه تهدیدات سیاسی و امنیتی، تهدیدات اخلاقی و تهدیدات مالی نیز فرماندهان و مدیران ناجا نقش محوری و اساسی را در صیانت از کارکنان ایفاء می‌کنند. اما شرط اساسی اجرای موفقیت‌آمیز این اقدامات، تعریف و شکل‌گیری اقدامات صیانتی فرماندهان و

کارکنان ناجا، در چارچوب راهبرد مدون صیانت از کارکنان است. فرماندهان و مدیران ناجا در راستای راهبرد صیانت از کارکنان در هر یک از سه حوزه تهدیدات خاص به تفکیک تدابیر و اقدامات ذیل را باید انجام دهند: الف) در مقابل تهدیدات اخلاقی؛ ۱) تسهیل ازدواج کارکنان مجرد سازمان، ۲) استفاده از پلیس زن در مأموریت‌های مرتبط با زنان، ۳) کاهش دسترسی کارکنان به اقلام منکراتی، ۴) اصلاح ساختار اعزام کارکنان به مأموریت‌های طولانی‌مدت، ۵) رفع کمبود بازداشتگاه‌های ویژه زنان، ۶) تسریع در رسیدگی به امور زنان در یگان‌های انتظامی. ب) در مقابل تهدیدات سیاسی و امنیتی: ۱) آموزش و هدایت سیاسی کارکنان، ۲) آگاه‌سازی کارکنان نسبت به شگردهای مختلف دشمنان در به دام انداختن کارکنان، ۳) افزایش سطح تعلق و تعهد سازمانی. ج) در مقابل تهدیدات مالی: ۱) بهبود وضعیت معیشتی کارکنان، ۲) تقویت رضایت شغلی در بین کارکنان، ۳) تقویت عدالت سازمانی و احساس عدالت در بین کارکنان.

پانگ، پاولو^۱ (۲۰۱۹) در پژوهشی به بررسی فناوری اطلاعات و صیانت از افسران پلیس پرداخته‌اند. در این پژوهش چگونگی استفاده از فناوری اطلاعات در سازمان پلیس می‌پردازد تا خطرات افسران را شناسایی، پیش‌بینی و از آن اجتناب کنند. نتایج نشان داد، استفاده از فناوری اطلاعات برای اطلاعات جرم، پیش‌بینی و کاهش خشونت علیه افسران پلیس کاربرد دارد. به عبارتی تجزیه و تحلیل تجربی از مجموعه داده پانل از ۴۳۲۵ دپارتمان پلیس محلی ایالات متحده نشان داد که استفاده از فناوری اطلاعات توسط پلیس با کاهش قابل توجهی در تعداد افسران پلیس کشته شده یا مورد حمله در حین انجام وظیفه همراه است.

می‌هیو^۲ (۲۰۰۱) در پژوهشی به بررسی حفظ سلامت و صیانت شغلی افسران پلیس پرداخت. در این مقاله در مورد سیاست‌های اداری، راهبردها و آموزش برای کاهش خطرات برای افسران پلیس به دست‌یابی به داده‌های بهبودیافته

1- Pang, Pavlou

2- Mayhew

برای شناسایی موقعیت‌های پُرخطر، تشخیص ریسک ثابت، راه‌های کاهش خطرات استرس و خستگی مفرط و کاهش خطرات می‌پردازد. این مقاله توصیه می‌کند که بیش‌ترین اهمیت، تعهد رؤسای پلیس به بهبود ایمنی و سلامت شغلی است.

جمع‌بندی پیشنهادی

در بررسی پیشنهادی پژوهش‌های گذشته در خصوص صیانت پیش‌رویدادی در کارکنان پلیس، می‌توان به چند نتیجه‌گیری کلیدی دست یافت. اولاً آموزش‌های صیانت پیش‌رویدادی به کارکنان پلیس‌ها کمک می‌کند تا در مواجهه با موقعیت‌های خطرناک، تصمیمات بهتری اتخاذ کنند و از بروز حوادث ناگوار جلوگیری کنند. این نوع آموزش‌ها به کارکنان پلیس مهارت‌های لازم برای شناسایی نشانه‌های خطر و مدیریت وضعیت‌ها را می‌آموزد و آموزش‌های صحیح و جامع می‌تواند تأثیر مثبتی بر رفتار پلیس‌ها در تعامل با جامعه داشته باشد. پلیس‌هایی که در زمینه صیانت آموزش دیده‌اند، معمولاً توانایی بیش‌تری در برقراری ارتباط مؤثر و اعتمادسازی با جامعه دارند. اما آموزش‌های مقطعی و دوره‌ای کافی نیستند و نیاز به برنامه‌های آموزشی مداوم و به‌روز وجود دارد. چراکه کارکنان پلیس باید با تغییرات اجتماعی، فرهنگی و فناورانه‌ای هماهنگ شوند تا بتوانند به‌خوبی از عهده وظایف خود برآیند.

از این‌رو، با توجه به این‌که آموزش صیانت پیش‌رویدادی پلیس به‌عنوان یک راهبرد کلیدی در افزایش کارایی و کاهش جرم در جوامع به‌شمار می‌آید و توجه به آن می‌تواند تأثیرات مثبت قابل توجهی داشته باشد. این پژوهش درصدد بالابردن ارتقای کیفی آموزش صیانت پیش‌رویدادی در فرماندهی انتظامی است.

مبانی نظری

برنامه‌های آموزشی پلیس نتایج متفاوتی را از نظر اثربخشی نشان داده‌اند، برخی از مطالعات نشان‌دهنده بهبود در نگرش‌ها و دانش است، در حالی‌که

برخی دیگر تأثیر محدودی بر رفتار و نتایج بلندمدت نشان می‌دهند (کرامدین و سیلورستون^۱، ۲۰۱۵؛ مککلین^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). پژوهش‌ها نشان داده است که آموزش می‌تواند بر نگرش افسران پلیس تأثیر مثبت بگذارد، به‌ویژه در زمینه‌هایی مانند عدالت رویه‌ای، مهارت‌های ارتباطی و آگاهی از سلامت روان (کرامدین و سیلورستون، ۲۰۱۵؛ مککلین و همکاران، ۲۰۲۰؛ ولز و شافر^۳، ۲۰۰۶). به عنوان مثال، آموزش متمرکز بر مسائل سلامت روان در بهبود هم‌دلی افسران و راهبردهای تنش‌زدایی نویدبخش بوده است (کرامدین و سیلورستون، ۲۰۱۵).

هم‌چنین، برای افزایش اثربخشی آموزش پلیس، چندین رویکرد پیشنهاد شده است. برای نمونه گنجانیدن مهارت‌های روان‌شناختی (شناختی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی) در آموزش علمی که ممکن است سلامت افسران را بهبود بخشد و روابط بهتر با اعضای جامعه را ارتقاء دهد (بلومبرگ^۴ و همکاران، ۲۰۱۹). علاوه بر این، برنامه‌های نوآورانه خودتنظیمی و ایجاد تاب‌آوری، مانند سیستم آموزش تاب‌آوری در برابر استرس^۵، نتایج امیدوارکننده‌ای را در بهبود نشاط عاطفی و کاهش استرس در بین کارکنان پلیس نشان داده‌اند (ولتمن^۶ و همکاران، ۲۰۱۴). استفاده از واقعیت مجازی در آموزش پلیس مبتنی بر سناریو نیز به عنوان ابزاری برای پر کردن شکاف بین پژوهش‌های تجربی و عملکرد کاربردی پیشنهاد شده است که به طور بالقوه عملکرد تحت استرس را افزایش می‌دهد (گیسینگ^۷، ۲۰۲۱). با تمرکز بر این زمینه‌ها و ارزیابی مستمر اثربخشی آموزش، سازمان‌های مجری قانون می‌توانند در جهت بهبود کیفیت و تأثیر برنامه‌های آموزشی پلیس تلاش کنند.

صیانت پیش‌رویدادی موضوعی است که سرمایه انسانی را قبل از این‌که تهدیدها و آسیب‌ها مورد حمله قرار دهند، مورد توجه مراقبت قرار می‌دهد.

1- Krameddine & Silverstone

2- Mcclean

3- Wells & Schafer

4- Blumberg

5- Stress Resilience Training System

6- Weltman

7- Giessing

چرا که امروزه مسئله صیانت پیش‌رویدادی کارکنان فراجا از اهمیت بالایی برخوردار است و گه‌گاهی از بخش‌های مختلف این سازمان خبر از رخنه برنامه‌ریزی شده و نظام‌مند با استفاده از جدیدترین شیوه‌ها به‌منظور کاهش توان امنیتی به گوش می‌رسد. نیروی انسانی و کارکنان هر سازمانی سرمایه‌های انسانی سازمان به‌شمار رفته و روزانه با اطلاعات شغلی و سازمانی طبقه‌بندی شده بسیاری ممکن است سروکار داشته باشند که عدم صیانت آن‌ها در حفظ این اطلاعات می‌تواند تبعات و خسارات سنگین و جبران‌ناپذیری برای سازمان و کشور به‌همراه داشته باشد. از سوی دیگر برای صیانت پیش‌رویدادی تعریف مستقلى وجود ندارد؛ اما می‌توان با مراجعه به برخی متون این تعریف را برای آن آورد. صیانت پیش‌رویدادی به مجموعه‌ای از اقدامات و تدابیر اطلاق می‌شود که برای پیشگیری از مشکلات و بحران‌های احتمالی پیش از وقوع آن‌ها طراحی و به‌کار گرفته می‌شوند. این مفهوم در زمینه‌های مختلفی مانند مدیریت بحران، بهداشت عمومی، امنیت سازمانی و به ویژه در نهادهای انتظامی و نظامی کاربرد دارد. اهمیت این رویکرد به دلیل توانایی آن در کاهش خطرات، بهبود واکنش‌ها و افزایش آمادگی در برابر حوادث است.

اهداف و مزایا صیانت پیش‌رویدادی

کاهش ریسک و آسیب‌پذیری: کارکنان پلیس با خطرات و آسیب‌پذیری‌های شغلی متعددی روبه‌رو هستند که می‌تواند بر سلامت جسمی و روانی آن‌ها تأثیر بگذارد (زیم‌رن^۱، ۲۰۱۲). برای کاهش این خطرات و آسیب‌پذیری‌ها، یک رویکرد چندوجهی ضروری است. برنامه‌های ارتقای سلامت محیط کار می‌تواند در کاهش خطرات مؤثر باشد (زیم‌رن، ۲۰۱۲). از این‌رو، می‌توان اذعان کرد یکی از اهداف اصلی صیانت پیش‌رویدادی، کاهش ریسک‌های احتمالی و فراهم کردن بستر مناسب برای کنترل شرایط بحرانی است. این اقدام می‌تواند از بروز حوادث غیرمنتظره جلوگیری کند و آمادگی سازمان را افزایش دهد.

بهبود واکنش‌پذیری: بهبود واکنش پلیس در بحران‌ها نیازمند رویکردی چندوجهی است که به آموزش افسران، مشارکت جامعه و تغییرات سیستمی در سیستم‌های واکنش به بحران می‌پردازد. این رویکرد جامع برای واکنش به بحران ضروری است (بالفور و زلر^۱، ۲۰۲۳) و طراحی برنامه‌های پیش‌رویدادی موجب می‌شود که کارکنان پلیس توانایی بیش‌تری در پاسخ‌گویی به موقع و مؤثر در برابر حوادث داشته باشند. این بهبود در پاسخ‌گویی می‌تواند شامل ارتقای هماهنگی‌ها، تصمیم‌گیری‌های سریع‌تر و کاربردی‌تر باشد.

افزایش آگاهی و آموزش: برگزاری دوره‌های آموزشی مناسب که به کارکنان کمک می‌کند تا با شیوه‌های جدید و کارآمد در مواجهه با بحران‌ها آشنا شوند، از جمله راه‌کارهای اساسی این صیانت است. آموزش مکرر و دانش‌افزایی در این زمینه‌ها می‌تواند به تقویت اطمینان نفس و کاهش استرس در میان کارکنان منجر شود. این آموزش، افسران را با مهارت‌های تنش‌زدایی، تکنیک‌های ارتباطی مؤثر و توانایی‌های گوش دادن فعال مجهز می‌کند که می‌تواند نیاز به نیروی فیزیکی را به حداقل برساند و احتمال مداخلات موفق را افزایش دهد (الیوا^۲ و همکاران، ۲۰۱۰).

افزایش بهره‌وری و کارایی: سازمان پلیس می‌تواند با راهبردهای مختلف بهره‌وری و کارایی کارکنان پلیس را افزایش دهند (مودیس^۳، ۲۰۲۴). در نتیجه، یک رویکرد چندوجهی برای افزایش بهره‌وری و کارایی پلیس مورد نیاز است. این شامل بهینه‌سازی مدیریت حجم کار، اتخاذ فناوری‌های مناسب و ارائه آموزش‌های هدفمند است. هم‌چنین شیوه‌های رهبری توانمند به‌طور مثبت به عملکرد شغلی افسران زیردستان و اثربخشی واحد کمک می‌کند (حسن^۴ و همکاران، ۲۰۱۸). از این‌رو، برنامه‌های صیانت پیش‌رویدادی می‌تواند با تکیه بر ارتقای سلامت جسمی و روانی کارمندان، موجب افزایش بهره‌وری و

1- Balfour & Zeller

2- Oliva

3- Modise

4- Hassan

کارایی آنان شوند. سلامتی کارکنان، کلید مهمی در دستیابی به عملکرد بهتر سازمانی به‌ویژه در سازمان‌های پُرتنش مانند پلیس است.

علی‌رغم فواید فراوان، پیاده‌سازی مؤثر برنامه‌های صیانت پیش‌رویدادی با چالش‌هایی همراه است. این چالش‌ها می‌تواند شامل کمبود منابع مالی، مقاومت در برابر تغییرات ساختاری و فرهنگی در سازمان‌ها و نیاز به آموزش‌های مداوم و پیوسته باشد.

به‌طور قطع، صیانت پیش‌رویدادی در سازمان‌های پلیس برای آماده‌سازی کارکنان برای مدیریت مؤثر موقعیت‌های پر استرس بسیار مهم است. برنامه‌های آموزشی جامع می‌تواند عناصر مختلفی را برای این نوع صیانت شامل شود، از جمله:

آموزش مدیریت استرس: افسران می‌توانند از تکنیک‌هایی مانند تمرکز حواس، تمرینات تنفس عمیق و آموزش تاب‌آوری بهره‌مند شوند. این رویکردها به آن‌ها کمک می‌کند تا سطوح استرس خود را هم در محیط کاری و هم در زندگی شخصی خود مدیریت کنند و در نهایت تصمیم‌گیری و تنظیم عاطفی خود را در طول بحران بهبود می‌بخشند (پترسون و چانگ^۱، ۲۰۱۰).

مهارت‌های ارتباطی: ارتباط مؤثر در اجرای قانون حیاتی است. آموزش می‌تواند بر تکنیک‌های کاهش تنش کلامی، مهارت‌های گوش دادن فعال و راهبردهای حل تعارض تمرکز کند. این نه‌تنها تعامل با مردم را افزایش می‌دهد، بلکه باعث بهبود کار تیمی و همکاری در داخل بخش می‌شود (رابرتز، دیویس^۲، ۲۰۱۱).

توانمندسازی مدیریت بحران: توانمندسازی کارکنان برای به‌عهده گرفتن مسئولیت در شرایط بحرانی شامل آموزش تمرین‌های مبتنی بر سناریو، ایفای نقش و تمرین‌های تصمیم‌گیری است. این افسران را برای ارزیابی سریع

1- Patterson and Chung

2- Roberts, Davies

موقعیت‌ها، اولویت‌بندی اقدامات و رهبری مؤثر در محیط‌های پُرفشار آماده می‌کند (آندریانتو و هندریانی^۱، ۲۰۲۴).

آگاهی از سلامت روان: ترکیب منابع سلامت روان و سیستم‌های پشتیبانی در سازمان می‌تواند به کاهش انگ کمک کند و افسران را تشویق کند تا در صورت نیاز به دنبال کمک باشند. آموزش می‌تواند شامل تشخیص علائم مسائل مربوط به سلامت روان در خود و دیگران باشد (سانتر^۲، ۲۰۲۴).

آمادگی بدنی: در حالی که تمرین ذهنی بسیار مهم است، آمادگی جسمانی و تمرینات دفاع شخصی اجزای اساسی باقی می‌مانند. افسرانی که از نظر فیزیکی آماده هستند ممکن است در موقعیت‌های چالش برانگیز احساس اعتماد به نفس و توانایی بیشتری داشته باشند (ماسوکا، سانتو و مونتیرو^۳، ۲۰۲۲).

تمرینات تیم‌سازی: تقویت رفاقت و اعتماد در بین اعضای تیم می‌تواند عملکرد کلی تیم را در طول بحران افزایش دهد. فعالیت‌هایی که باعث ایجاد روابط می‌شوند می‌توانند ارتباطات و همکاری را بهبود بخشند (اینگابیر، وابالا و دوشیمیمانا^۴، ۲۰۲۴).

با ادغام این عناصر در صیانت پیش‌رویدادی، سازمان‌های پلیس می‌توانند نیروی کار انعطاف‌پذیرتری ایجاد کنند که در نهایت منجر به نتایج بهتر در طول حوادث بحرانی و به‌طور کلی یک محیط کار سالم‌تر می‌شود.

از این‌رو، پرسش‌های پژوهش به‌صورت زیر تدوین شده‌اند:

پرسش اول: عوامل مؤثر بر کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی چیست؟

پرسش دوم: الگوی مفهومی مناسب برای ارتقای کیفیت و اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی در فرماندهی انتظامی چگونه است؟

1- Andriyanto & Hendriyani

2- Santre

3- Massuça, Santo & Monteiro

4- Ingabire, Wabala, & Dushimimana

پژوهش حاضر، از حیث بُعد محیط، از نوع میدانی است؛ زیرا بر مبنای نظرسنجی کیفی (مصاحبه) انجام شد؛ پژوهش کاربردی است. از آن‌جا که موضوع با ارائه مدل ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی در زمینه تحقق صیانت پیش‌رویدادی؛ موضوعی جدید بوده و بر اساس داده‌های مشارکت‌کنندگانی است که فرایند آموزش را تجربه کرده‌اند، از این‌رو از راهبرد کیفی نظریه‌پردازی داده‌بنیاد استفاده شد. در این راهبرد پژوهشی، از نمونه‌برداری نظری استفاده شد که تحلیل‌گر به‌طور هم‌زمان داده‌هایش را جمع‌آوری، کدگذاری و تحلیل کرده و تا مدل مورد نظر به‌دست آید. جامعه پژوهش؛ متخصصان آموزش منابع انسانی، صاحب‌نظران دارای سابقه برنامه‌ریزی، اجرایی و کارشناسان خبره حوزه آموزش (استاد دانشگاه جامع علوم انتظامی امین) بودند. برای تعیین نمونه، از روش نمونه‌گیری هدفمند و تکنینک گلوله‌برفی استفاده شد و داده‌ها با ابزار مصاحبه نیمه‌ساختاریافته گردآوری شد و گردآوری اطلاعات تا زمانی ادامه یافت که پژوهش به اشباع نظری رسید (۱۲ نفر). همچنین، اعتبارسنجی یافته‌ها در روش نظریه داده‌بنیاد بخش فعال از فرایند پژوهش است (کراسول^۱، ۲۰۰۵). (برای مثال، در خلال روال تطبیق مستمر در کدگذاری باز، پژوهش‌گر بین داده‌ها و اطلاعات و مقوله‌های در حال ظهور کثرت ایجاد می‌کند). همین فرآیند امتحان کردن داده‌ها در برابر مقوله‌ها، در مرحله کدگذاری محوری روی می‌دهد. پژوهش‌گر پرسش‌هایی مطرح می‌کند که مقوله‌ها را ربط می‌دهد و سپس به بین داده‌ها و برگشته به دنبال مدرک، پیشامد و وقایع می‌گردد. پس از تدوین مدل مفهومی، پژوهش‌گر فرآیند را به‌وسیله مقایس آن با فرآیندهای موجودی که در پیشین تخصصی یافت می‌شود، اعتبارسنجی می‌کند. شایان ذکر است که فرایند مصاحبه در پاییز ۱۴۰۳ انجام شد. و با نرم‌افزار Visio نسخه ۱۰ برای ترسیم مدل استفاده شد.

به‌طور خلاصه، مراحل اصلی رسیدن به الگو در این پژوهش با روش نظریه داده‌بنیاد توضیح داده می‌شود:

۱. جمع‌آوری داده‌ها: این مرحله شامل مشاهده، مصاحبه، و استفاده از اسناد و منابع دیگر برای جمع‌آوری اطلاعات است. داده‌ها باید به‌طور نظام‌مند جمع‌آوری شده‌اند و بیش‌تر تمرکز بر تجارب و نظرات شرکت‌کنندگان بود.
 ۲. کدگذاری اولیه: در این مرحله، پژوهش‌گر داده‌ها را به بخش‌های کوچک‌تر تقسیم می‌کند و کدهایی برای شناسایی و توصیف هر بخش ایجاد می‌کند. این کدها می‌توانند توصیفی، تحلیلی یا مفهومی باشند.
 ۳. کدگذاری محوری: پس از کدگذاری اولیه، پژوهش‌گر به شناسایی روابط بین کدها می‌پردازد. در این مرحله، کدهای مرتبط به یکدیگر گروه‌بندی می‌شوند و ساختارهای اصلی موضوع مشخص می‌شود.
 ۴. کدگذاری انتخابی: در این مرحله، پژوهش‌گر بر روی کدهای محوری تمرکز می‌کند و نگاهی کلی به داده‌ها و روابط بین کدها دارد تا نظریه یا الگوی کلی شکل بگیرد.
 ۵. توسعه نظریه: پس از تحلیل داده‌ها و شناسایی الگوها، پژوهش‌گر می‌تواند نظریه‌ای جدید یا مدل مفهومی را توسعه دهد. این نظریه باید قابل آزمون و تعمیم به دیگر زمینه‌ها باشد.
 ۶. تأیید و بازنگری: در نهایت، پژوهش‌گر نظریه یا الگو را با داده‌های جدید یا دیگر منابع مقایسه می‌کند تا صحت و قابلیت تعمیم آن را تأیید کند. همچنین ممکن است به بازنگری و اصلاح نظریه بپردازد.
- با پیروی از این مراحل، پژوهش‌گر به الگوی مفهومی جدیدی برای ارتقای کیفی آموزش صیانت پیش‌رویدادی دست یافت که بیش‌تر بر اساس داده‌های واقعی و تجربیات افراد شکل است.

جدول ۱: جمعیت‌شناسی خبرگان این پژوهش

ردیف	درجه / رتبه	رشته تحصیلی	مقطع	یگان خدمتی
۱	سرهنک	مدیریت آموزشی	دکتری	پژوهشگاه علوم انتظامی و مدرس دانشگاه امین
۲	رتبه ۱۵	برنامه‌ریزی درسی	دکتری	معاونت عتف و مدرس دانشگاه امین
۳	رتبه ۱۴	روانشناسی	دکتری	معاونت عتف
۴	سرهنک	علوم اجتماعی	دکتری	پژوهشکده مدیریت و مدرس دانشگاه امین
۵	سرهنک	پیشگیری از جرم	دکتری	معاونت عتف و مدرس دانشگاه امین
۶	سرهنک	پیشگیری از جرم	دکتری	معاونت عتف و مدرس دانشگاه امین
۷	سرهنک	مدیریت بحران	دکتری	بازنشسته / معاون پژوهش سابق پژوهشگاه
۸	سرهنک	ارتباطات	دکتری	استاد بازنشسته دانشگاه امین
۹	رتبه ۱۶	مدیریت بازرگانی	دکتری	استادیار دانشگاه امین
۱۰	سرگرد	برنامه‌ریزی درسی	دانشجوی دکتری	مدرس دانشگاه امین
۱۱	سرهنک	برنامه‌ریزی درسی	دکتری	استاد بازنشسته دانشگاه امین
۱۲	سرهنک دوم	روانشناسی	دکتری	پژوهشگاه علوم انتظامی

یافته‌ها

به منظور به دست آوردن بینش افزون‌تر و هم‌چنین یک توصیف عمیق‌تر نسبت به اعتقاد مشارکت‌کنندگان درباره عوامل مؤثر بر کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی برای تحقق صیانت پیش‌رویدادی مصاحبه نیمه‌سازمان یافته‌ای با ۱۲ خبره و استاد دانشگاه با گرایش‌های آموزش و پیشگیری انجام شد و داده‌های مصاحبه با استفاده از روش نظریه داده‌بنیاد کدگذاری شدند.

یافته‌های کدگذاری باز

پرسش اول: عوامل مؤثر بر کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی چیست؟

برای پاسخ به این پرسش داده‌های کیفی جمع‌آوری شده، از طریق مصاحبه بر اساس روند نظریه داده‌بنیاد؛ تجزیه و تحلیل شدند که در ادامه به آن‌ها پرداخته می‌شود.

جدول ۲: نمونه‌های نکات کلیدی و کدهای باز از مصاحبه

کدهای باز هر نکته کلیدی	جملات کلیدی
اهداف آموزشی	اهداف آموزشی مشخص و معین برای صیانت پیش‌رویدادی کمک می‌کند تا اطمینان حاصل شود که آموزش مرتبط و متمرکز بر نیازهای شرکت‌کنندگان است.
ارتباط محتوا	مطالب آموزشی باید متناسب با تهدیدات و خطرات خاص مرتبط با صیانت پیش‌رویدادی تدوین شود. همچنین باید این نوع صیانت در شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های فعلی منعکس شد.
تخصص مربی	مربیان با تجربه و تخصص در صیانت پیش‌رویدادی می‌توانند بینش‌های ارزشمند، مثال‌های عملی و روش‌های آموزشی مؤثری را ارائه دهند که یادگیری را افزایش می‌دهد.
مشارکت شرکت‌کنندگان	مشارکت فعال شرکت‌کنندگان از طریق بحث، شبیه‌سازی و فعالیت‌های عملی می‌تواند حفظ و درک را بهبود بخشد.
تکنیک‌های آموزشی	استفاده از انواع روش‌های آموزشی (مانند سخنرانی، کارگاه، شبیه‌سازی، ایفای نقش) می‌تواند سبک‌های مختلف یادگیری را برآورده کند و شرکت‌کنندگان را درگیر کند.
زمان برای تمرین	جلسات آموزشی منظم و تخصیص زمان مناسب می‌تواند تضمین کند که شرکت‌کنندگان زمان کافی برای فراگیری و تمرین مطالب حوزه صیانت پیش‌رویدادی را دارند.
ارزیابی و بازخورد	ارزیابی عملکرد شرکت‌کنندگان و ارائه بازخورد سازنده به تقویت یادگیری و شناسایی زمینه‌های بهبود کمک می‌کند.
شبیه‌سازی‌های واقع‌بینانه	آموزش‌هایی که شامل سناریوها و شبیه‌سازی‌های واقع‌بینانه می‌شود، می‌تواند شرکت‌کنندگان را بهتر برای رویدادهای واقعی آماده کند و به آن‌ها اجازه دهد تا مهارت‌های تصمیم‌گیری و پاسخ‌گویی را تمرین کنند.
همکاری بین سازمانی	درگیر کردن ذی‌نفعان مختلف (به عنوان مثال، بازرسی کل، عقیدتی سیاسی، پلیس پیشگیری و...) می‌تواند درک جامعی از نقش‌ها را تقویت کند و هماهنگی را در طول رویدادهای واقعی افزایش دهد.
عوامل فرهنگی	درک زمینه فرهنگی که آموزش صیانت پیش‌رویدادی در آن رخ می‌دهد می‌تواند به ایجاد رویکردها برای حساس و مرتبط بودن فرهنگی کمک کند.
بهبود مستمر	به‌روزرسانی منظم برنامه‌های آموزشی بر اساس تهدیدات جدید، درس‌های آموخته شده از رویدادهای گذشته و بازخورد شرکت‌کنندگان می‌تواند اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی را حفظ کند.
چارچوب قانونی و نظارتی	آگاهی از قوانین و مقررات مربوط به صیانت پیش‌رویدادی می‌تواند به اطمینان حاصل شود که آموزش با استانداردها و الزامات لازم مطابقت دارد.
آمادگی ذهنی	آموزشی که به تاب‌آوری ذهنی و مدیریت استرس می‌پردازد می‌تواند شرکت‌کنندگان را آماده کند تا تحت فشار به طور مؤثر پاسخ دهند.
طراحی برنامه درسی	برنامه درسی باید مرتبط، مبتنی بر شواهد و سازگار با روندهای جاری و مسائل نوظهور باشد. باید تفکر انتقادی، حل مسئله و کاربردهای دنیای واقعی را در خود جای دهد.

کدهای باز هر نکته کلیدی	جملات کلیدی
آموزش و تخصص مربیان	مربیان نیاز به توسعه حرفه مستمر با تمرکز بر آموزش پیشگیری و صیانت پیش‌رویدادی دارند. دانش، مهارت و نگرش آن‌ها مستقیماً بر ارائه برنامه درسی و مشارکت فراگیران تأثیر می‌گذارد.
مشارکت با سازمان‌های برون‌سازمانی	همکاری با سازمان‌های اجتماعی، رهبران محلی و ذی‌نفعان، ارتباط و کاربرد برنامه‌های آموزشی را افزایش می‌دهد. حمایت جامعه هم‌چنین می‌تواند منابع و بودجه را تسهیل کند.
در دسترس بودن منابع	دسترسی به منابع کافی، از جمله مواد آموزشی، فناوری، و محیط‌های یادگیری ایمن، بسیار مهم است. منابع محدود می‌تواند اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی را مختل کند.
ایجاد چارچوب سیاستی	سیاست‌های آموزشی حمایتی در سطوح مختلف سازمان می‌تواند ادغام آموزش صیانت پیش‌رویدادی را در برنامه درسی ارتقاء دهد. سیاست‌ها باید بودجه، آموزش و تخصیص منابع را برای ابتکارات پیشگیری در اولویت قرار دهند.
شایستگی فرهنگی	برنامه‌های آموزشی باید از نظر فرهنگی حساس و فراگیر باشد و به زمینه‌ها و نیازهای متنوع فراگیران توجه کند. این باعث افزایش تعامل و اثربخشی می‌شود.
ارزیابی و ارزش‌یابی	ارزیابی منظم برنامه‌های آموزشی به شناسایی نقاط قوت و ضعف کمک می‌کند. سازوکارهای بازخورد می‌توانند به بهبود مستمر کمک کنند و با شرایط در حال تغییر سازگار شوند.
رویکردهای بین رشته‌ای	ترکیب دانش از رشته‌های مختلف (به عنوان مثال، روانشناسی، جامعه‌شناسی، آموزش سلامت) می‌تواند درک جامعی از بحران‌های احتمالی و راهبردهای پیشگیری مؤثر ارائه دهد.
آگاهی و حمایت	افزایش آگاهی در مورد اهمیت آموزش صیانت پیش‌رویدادی در فرماندهان و معاونین می‌تواند حمایت و مشارکت در طرح‌های آموزشی را تقویت کند.
یکپارچه‌سازی فناوری	استفاده از فناوری می‌تواند تجارب یادگیری و دسترسی را افزایش دهد. منابع آنلاین، شبیه‌سازی‌ها و محیط‌های یادگیری مجازی می‌توانند راه‌های نوآورانه‌ای را برای تعامل فراگیران در خصوص این نوع صیانت ارائه دهند.
بازخورد و انطباق	نظام آموزشی مؤثر باید به اندازه کافی انعطاف‌پذیر باشد تا بتواند با یافته‌های پژوهشی جدید، تغییرات اجتماعی و بازخوردهای شرکت‌کنندگان سازگار شود و اطمینان حاصل کند که محتوا مرتبط باقی می‌ماند.

تحلیل داده‌ها بر اساس روش داده‌بنیاد (کدگذاری)

شرایط علی

به شرایطی گفته می‌شود که عامل اصلی به وجود آورنده پدیده مورد مطالعه باشد (استراووس و کوربین^۱، ۲۰۱۵). از این‌رو، در این بخش علت آموزش صیانت پیش‌رویدادی در کارکنان پلیس مشخص می‌شود.

با توجه به تحلیل نتایج حاصل از مصاحبه‌های انجام‌شده و پاسخ مشارکت‌کنندگان، شرایط علی در این پژوهش که مقوله علت آموزش اثربخش صیانت پیش‌رویدادی در کارکنان پلیس را تحت تأثیر قرار می‌دهند، شامل ۴ مقوله ارتقاء دانش نظری، آموزش‌های پیش‌گیرانه و مهارت‌محور، توانایی‌های تحلیلی و تصمیم‌گیری و فرهنگ سازمانی.

از این‌رو، نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی باید به‌گونه‌ای طراحی شود که ضمن ارتقاء دانش نظری، مهارت‌های عملی، توانایی‌های تحلیلی و تصمیم‌گیری و ایجاد یک فرهنگ سازمانی که به ایمنی و صیانت اهمیت بدهد و همه اعضای سازمان را به مشارکت در این فرآیند تشویق کند را در کارکنان خود تقویت کند.

جدول ۳: مقوله‌ها و کدهای باز مربوط به شرایط علی

عوامل	کد انتخابی	کد باز
شرایط علی	ارتقاء دانش نظری	آگاهی کارکنان از خطرات
		آمادگی ذهنی
		آموزش و توانمندسازی مقابله‌ای
	آموزش‌های پیشگیرانه و مهارت‌محور	آموزش‌های تخصصی
		شبیه‌سازی‌های واقع‌بینانه
		زمان برای تمرین
		مشارکت شرکت‌کنندگان
	توانایی‌های تحلیلی و تصمیم‌گیری	شناسایی و تحلیل خطرات بالقوه
		بازخورد و انطباق
		یکپارچه‌سازی فناوری

عوامل	کد انتخابی	کد باز
		شناسایی تهدیدات
		توانایی جمع‌آوری و تحلیل داده‌های مرتبط
	فرهنگ سازمانی	چارچوب قانونی و نظارتی
		ایجاد انگیزه
		ایجاد چارچوب سیاستی
		همکاری بین سازمانی
		عوامل فرهنگی
		حمایت و مشارکت فرماندهان

پدیده محوری

پدیده اصلی فرایند مورد مطالعه است (بازرگان، ۱۳۸۷: ۱۰۰۰). پدیده محوری مدل ارائه شده، کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی بود. تجربه مشارکت‌کنندگان پژوهش نشان داد که محور اصلی کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی، تهیه برنامه‌های مناسب برای ارتقای آموزش‌های پیش‌گیرانه و مهارت‌محور در ارتقاء توانمندی‌های پلیس و کاهش وقوع جرم و تخلف اشاره دارد. این محور، زمانی اهمیت می‌یابد که بیش‌تر مشارکت‌کنندگان در پژوهش نیاز به تدوین روش‌ها و برنامه‌های منسجم، همراه با نیازسنجی و تدوین شاخص‌ها با همکاری کارکنان را از مهم‌ترین اولویت‌های فرایند ارتقای کیفی و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی، تقریباً تمامی مشارکت‌کنندگان بر تهیه برنامه‌های مناسب تأکید داشتند، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مهم‌ترین مورد در فرایند ارتقای کیفی آموزش صیانت پیش‌رویدادی، تهیه و تدوین برنامه‌ای جامع که تمام جوانب آموزش صیانت پیش‌رویدادی را در بر می‌گیرد، است.

شرایط زمینه‌ای

محل حوادث یا وقایع مرتبط با پدیده‌های در طول یک بُعد است که در آن کنش متقابل برای کنترل، اداره و پاسخ به پدیده صورت می‌گیرد (استراوس،

کوربین^۱، ۲۰۱۵). در این پژوهش، شرایط زمینه‌ای شامل سه مقوله: استانداردسازی آموزش، تهیه منابع کافی، فرهنگ و جو مناسب سازمانی؛

جدول ۴: مقوله‌ها و کدهای باز مربوط به شرایط زمینه‌ای

عوامل	کد انتخابی	کد باز
شرایط زمینه‌ای (تسهیل‌گر)	استانداردسازی آموزش	طراحی برنامه درسی
		تعریف اهداف و مقاصد آموزشی
		ارتباط محتوا
		آموزش و تخصص مربیان
		بهبود مستمر
		ارزیابی و ارزش‌یابی
		فراهم کردن منابع آموزشی
	منابع کافی	در دسترس بودن منابع
		تخصیص منابع
		تعهد رهبری
فرهنگ و جو مناسب سازمانی	فرهنگ و جو مناسب سازمانی	حمایت و مشارکت فرماندهان
		حمایت از یادگیری
		ارزیابی و بازخورد مثبت

شرایط مداخله‌گر

شرایط عمومی محیطی هستند که راهبرد را تحت تأثیر قرار می‌دهند (بازرگان، ۱۳۸۷). در پژوهش حاضر و بر اساس تحلیل محتوای مصاحبه‌ها دو مقوله شامل: عوامل سازمانی و عوامل انسانی؛ تحت عنوان شرایط مداخله‌گر شناسایی شدند که در جدول ۵ شرح داده شده‌اند.

جدول ۵: کدهای باز و مقوله‌های مربوط به شرایط مداخله‌گر

عوامل	کد انتخابی	کد باز
شرایط مداخله‌گر	عوامل سازمانی	فرهنگ حاکم بر سازمان، ارزش‌ها و باورهای مشترک
		نحوه سازمان‌دهی و ساختار سازمان
		منابع مالی و مادی
		مدیریت آموزش نامناسب
	عوامل انسانی	مربیان ناکارآمد
		شایستگی فرهنگی

راهبردها

اقدامات یا تعامل‌های ویژه‌ای هستند که از پدیده اصلی حاصل می‌شوند (بازرگان، ۱۳۸۷). راهبردهای ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی شامل پنج مقوله توسعه محتوای آموزشی، استفاده از فناوری‌های نوین، مدیریت راهبردی، رهبری و توسعه حرفه‌ای هستند که در جدول ۵ شرح داده شده‌اند.

جدول ۶: کدهای باز و مقوله‌های مربوط به راهبردها

عوامل	کد انتخابی	کد باز
راهبردها	رویکرد جامع و نظام‌مند	آموزش مستمر و به‌روز
		ایجاد محیط یادگیری مشارکتی
		توسعه محتوای آموزشی
		طراحی محتوای آموزشی
	استفاده از فناوری‌های نوین	کارگاه‌های تعاملی و آموزش مبتنی بر سناریو
		یکپارچه‌سازی فناوری
		روش‌های آموزشی نوین
		تفاهم سازمانی
	مدیریت راهبردی	استفاده از منابع
		امکانات کافی
	رهبری و توسعه حرفه‌ای	تقویت رهبری
		حرفه‌ای‌گرایی مربی
		همکاری همه‌جانبه

پیامدها

نتایجی هستند که در اثر راهبردها ایجاد می‌شوند (بازرگان، ۱۳۸۷). پیامدهای حاصل از کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی در قالب دو مقوله: پیامدهای سازمانی، پیامدهای فردی؛ شناسایی شدند که در جدول ۷ شرح داده شده‌اند.

جدول ۷: کدهای باز و مقوله‌های مربوط به پیامدها

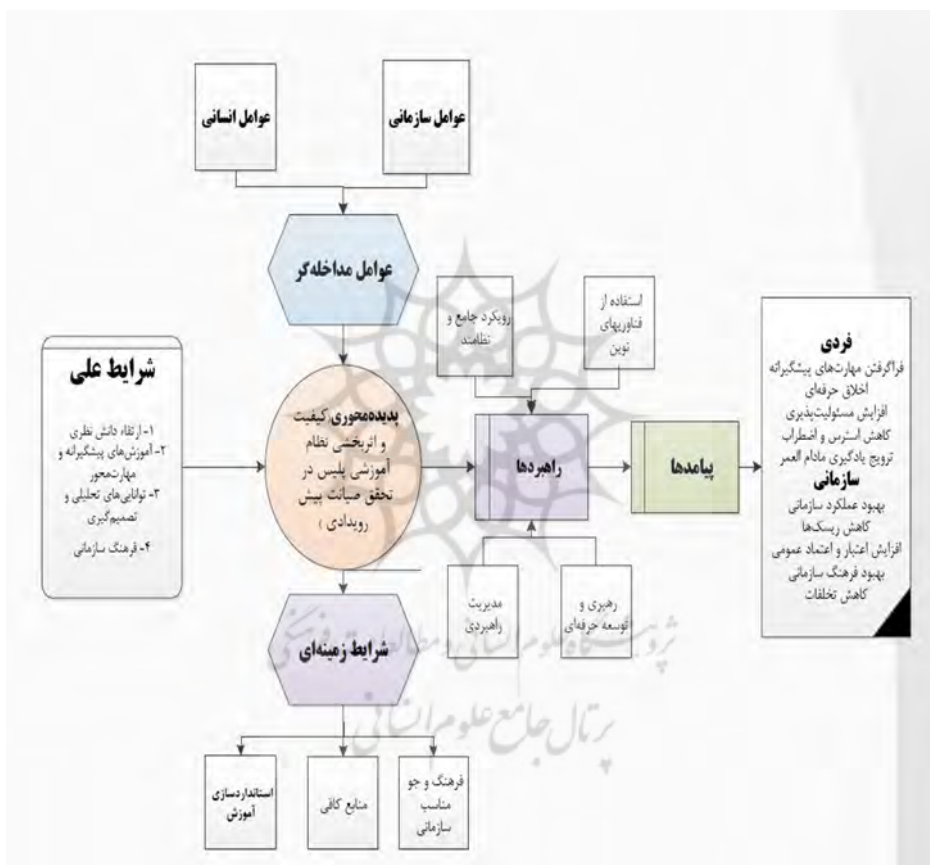
عوامل	کد انتخابی	کد باز
پیامدها	فردی	فراگرفتن مهارت‌های پیش‌گیرانه
		اخلاق حرفه‌ای
		افزایش مسئولیت‌پذیری
		کاهش استرس و اضطراب
		ترویج یادگیری مادام‌العمر
	سازمانی	بهبود عملکرد سازمانی
		کاهش ریسک‌ها
		افزایش اعتبار و اعتماد عمومی
		بهبود فرهنگ سازمانی
		کاهش تخلفات

پرسش دوم: الگوی مفهومی مناسب برای ارتقای کیفیت و اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی در فرماندهی انتظامی چگونه است؟

برای پاسخ‌گویی به پرسش فوق، پس از بررسی و مطالعه مبانی نظری موجود در این حوزه و مصاحبه با افراد صاحب‌نظر در زمینه ارتقای کیفیت و اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی، مقوله‌های اصلی و فرعی مربوط به پدیده کیفیت و اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی کارکنان احصاء و مدل مفهومی نهایی به شرح زیر تدوین شد:

کدگذاری محوری: کدگذاری محوری عبارت از سلسله رویه‌هایی است که از طریق پیوند بین مقوله و مقوله‌های فرعی، داده‌ها را با یکدیگر ارتباط می‌دهد. بدین ترتیب، کدگذاری محوری به فرآیند شکل‌دهی مقوله‌های اصلی و فرعی اشاره دارد. این کار با استفاده از یک پارادایم (مدل الگویی یا سرمشق) انجام می‌شود تا روابط بین شرایط علی، پدیده محوری، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها را نشان دهد.

کدگذاری انتخابی: در این مرحله نظریه پرداز داده بنیاد مقوله محوری را که سایر مقولات بر محور آن می‌گردند و کلیتی را تشکیل می‌دهند، به‌طور روش‌مند انتخاب و با ارتباط دادن آن با سایر مقوله‌ها به نگارش نظریه اقدام می‌کند که شرحی انتزاعی برای فرآیندی که در پژوهش مطالعه شده است، ارائه می‌دهد (دانایی‌فر، ۲۰۰۸). بنابراین، مدل مفهومی ارتقای کیفیت و اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی، به شرح شکل ۱ است:

شکل ۱: الگوی مفهومی ارتقای ارتقای کیفیت و اثربخشی آموزش صیانت پیش‌رویدادی

بحث و نتیجه‌گیری

صیانت پیش‌رویدادی به‌عنوان یک رویکرد پیش‌گیرانه در حوزه امنیت و ایمنی، از اهمیت بالایی برخوردار است. فرماندهی انتظامی به‌عنوان یکی از ارکان اصلی تأمین امنیت، نقش محوری در تحقق این رویکرد ایفاء می‌کند. ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس، کلید اصلی دستیابی به اهداف صیانت پیش‌رویدادی است. در این پژوهش، به ارائه الگوی ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی پرداخته شد. کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی، به‌عنوان مقوله محوری این پژوهش شناخته می‌شود که سایر اجزا (عوامل زمینه‌ای، عوامل مداخله‌گر، راهبردها، شرایط علی و پیامدها) با محوریت آن، با یکدیگر سازمان یافته‌اند. مأموریت‌های این اجزا، کمک به ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی است.

در این مدل، روابط بین اجزا نشان می‌دهد که ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی در تحقق صیانت پیش‌رویدادی کارکنان فرماندهی انتظامی در طی فرایندی کنش/تعاملی در بین اجزا انجام می‌پذیرد. کنش‌ها و روابط بین اجزای مدل، نشان‌دهنده طرحی نظام‌مند است که به منظور تدوین هر نوع مدل ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس در تحقق صیانت پیش‌رویدادی باید آن را مورد توجه قرار داد. تعیین میزان شدت و تأثیرگذاری و تأثیرپذیری اجزای این الگو از یکدیگر می‌تواند در تصمیم‌گیری‌ها و فرایند ارتقای کیفی آموزش صیانت پیش‌رویدادی در نزد متولیان این حوزه بسیار بالاهمیت باشد.

رویکرد جامع و نظام‌مند پیشنهادی این پژوهش در زمینه آموزش صیانت پیش‌رویدادی، نیازمند در نظر گرفتن چندین عنصر یا راهبرد کلیدی است که به‌هم پیوستگی و اثربخشی این آموزش‌ها کمک می‌کند. این راهبردها عبارت است از استفاده از فناوری‌های نوین، مدیریت راهبردی، رهبری مؤثر و توسعه حرفه‌ای که از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند و به تبیین آنان پرداخته می‌شود.

- استفاده از فناوری‌های نوین: فناوری‌های جدید مانند هوش مصنوعی، یادگیری ماشین و تحلیل داده‌ها می‌توانند به تحلیل رفتارها و پیش‌بینی رویدادهای احتمالی کمک کنند. به‌کارگیری این فناوری‌ها در آموزش می‌تواند فرآیند یادگیری را تسریع کرده و اثربخشی آن را افزایش دهد. به‌عنوان مثال، استفاده از شبیه‌سازی‌ها و محیط‌های یادگیری مجازی می‌تواند به شرکت‌کنندگان این امکان را بدهد که در شرایط واقعی‌تر و با ریسک کم‌تر، مهارت‌های لازم را کسب کنند.
- مدیریت راهبردی: برای رسیدن به اهداف آموزشی صیانت پیش‌رویدادی، نیاز به یک برنامه ریزی راهبردی منسجم است که شامل تعیین اهداف، شناسایی منابع و ارزیابی روند پیشرفت باشد. مدیریت راهبردی می‌تواند به فرماندهی انتظامی کمک کند تا با شناسایی نیازهای آموزشی، به بهینه‌سازی فرآیندهای آموزشی بپردازند و به آموزش‌هایی متناسب با نیازهای واقعی کارکنان و جامعه ارائه دهند.
- رهبری مؤثر: رهبری در این زمینه به معنای توانایی ایجاد انگیزه و الهام‌بخشی به یادگیرندگان و تیم‌های آموزشی است. رهبری مؤثر می‌تواند فرهنگ یادگیری را تقویت کند و باعث شود که افراد بیش‌تر به یادگیری و به‌روزرسانی مهارت‌های خود بپردازند. رهبران باید توانایی ایجاد یک محیط حمایتی را داشته باشند که در آن یادگیری و نوآوری تشویق شود.
- توسعه حرفه‌ای: ارتقاء مستمر مهارت‌ها و دانش در حوزه‌های مرتبط با صیانت پیش‌رویدادی از اهمیت بالایی برخوردار است. برنامه‌های آموزشی باید شامل دوره‌های توسعه حرفه‌ای منظم باشند که به‌روزرسانی اطلاعات و مهارت‌ها را تضمین کنند. این برنامه‌ها می‌توانند شامل کارگاه‌ها، سمینارها و دوره‌های برخط باشند که به یادگیرندگان کمک می‌کند تا با تغییرات سریع در زمینه‌های مختلف آشنا شوند.

در نهایت، رویکرد جامع و نظام‌مند در آموزش صیانت پیش‌رویدادی می‌تواند به کاهش ریسک‌ها و افزایش آمادگی فرماندهی انتظامی و کارکنان آن در مواجهه با چالش‌های پیش‌رو کمک کند. اما باید این را هم مدنظر داشت ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس، یک فرآیند پیچیده و مستمر است که نیازمند همکاری و تعامل همه جانبه تمامی ذی‌نفعان است. برخی از چالش‌های موجود در اجرایی نشدن این نوع آموزش عبارتند از:

- تخصیص منابع کافی: تخصیص منابع مالی و انسانی کافی برای ارتقای نظام آموزشی پلیس، یکی از مهم‌ترین چالش‌ها است.
- به‌روزرسانی مداوم محتوا: با توجه به تغییرات سریع در محیط امنیتی، محتواهای آموزشی باید به‌طور مداوم به‌روزرسانی شوند.
- مقاومت در برابر تغییر: برخی از افراد ممکن است در برابر تغییرات در نظام آموزشی مقاومت کنند.
- کمبود نیروی متخصص: کمبود نیروی متخصص در زمینه طراحی و اجرای آموزش‌های تخصصی، یکی دیگر از چالش‌های موجود است.
- تدوین یک برنامه جامع: تدوین یک برنامه جامع برای ارتقای نظام آموزشی پلیس با هدف مشخص و زمان‌بندی مشخص.
- ایجاد یک سیستم ارزیابی جامع: ایجاد یک سیستم ارزیابی جامع برای سنجش اثربخشی آموزش‌ها.
- توجه به پژوهش و نوآوری: حمایت از پژوهش‌ها و نوآوری‌ها در حوزه آموزش پلیس.
- همکاری با دانشگاه‌ها و مراکز علمی: ایجاد همکاری‌های مشترک با دانشگاه‌ها و مراکز علمی برای ارتقای سطح علمی پلیس.
- توجه به آموزش‌های بین‌المللی: استفاده از تجربیات سایر کشورها در زمینه آموزش پلیس.

اجرای مدل مفهومی آموزشی مورد نظر، نیاز به برنامه‌ریزی دقیق و توجه به جزئیات دارد. در ادامه برخی از پیشنهادهای کاربردی برای اجرایی کردن مدل مدنظر آورده شده است:

۱. تحلیل نیازها

- شناسایی نیازهای آموزشی مخاطبان هدف.
- انجام نظرسنجی یا مصاحبه برای درک بهتر انتظارات و نیازهای شرکت‌کنندگان.

۲. تعیین اهداف آموزشی

- اهداف مشخص و قابل اندازه‌گیری برای برنامه آموزشی صیانت پیش‌رویدادی تعیین کنید.
- اهداف باید در راستای نیازهای شناسایی شده باشند.

۳. طراحی محتوا

- محتوا باید با توجه به اهداف آموزشی طراحی شود و شامل منابع متنوع (کتاب، ویدئو، مقالات و ...) باشد.
- از روش‌های یادگیری فعال و تعاملی استفاده کنید.

۴. انتخاب روش‌های تدریس

- انتخاب روش‌های تدریس متناسب با نوع محتوا و مخاطبان (سخنرانی، کارگاه، یادگیری مبتنی بر پروژه و ...).

۵. توسعه منابع آموزشی

- تولید یا جمع‌آوری منابع آموزشی با کیفیت و مناسب.
- استفاده از فناوری‌های آموزشی مانند سیستم‌های مدیریت یادگیری (LMS) برای دسترسی آسان به محتوا.

۶. آموزش مدرسان

- برگزاری دوره‌های آموزشی برای مدرسان به منظور آشنایی با مدل مفهومی و روش‌های تدریس نوین.
- تشویق به یادگیری مداوم و به‌روز نگه‌داشتن دانش مدرسان.

۷. تدوین برنامه زمان‌بندی

- ایجاد یک برنامه زمان‌بندی دقیق برای اجرای دوره‌ها و فعالیت‌های آموزشی.
- تعیین زمان مناسب برای ارزیابی‌ها و بازخوردها.

۸. ارزیابی و بازخورد

- ایجاد سیستم‌های ارزیابی برای سنجش عملکرد و یادگیری شرکت‌کنندگان.
- جمع‌آوری بازخورد از شرکت‌کنندگان و مدرسان برای بهبود مستمر.

۹. پشتیبانی و مشاوره

- فراهم آوردن امکان مشاوره و پشتیبانی برای شرکت‌کنندگان در طول دوره.
- ایجاد یک بستر برای هم‌فکری و تبادل نظر.

۱۰. نظارت و بهبود مستمر:

- نظارت مستمر بر فرآیند یادگیری و تدریس.
- استفاده از نتایج ارزیابی‌ها برای بهبود مدل آموزشی و محتوا.
- با اجرای این اقدامات و توجه همه‌جانبه به مدل پیشنهادی، می‌توان به ارتقای کیفیت و اثربخشی نظام آموزشی پلیس و در نتیجه، تحقق بهتر صیانت پیش‌رویدادی در کارکنان فرماندهی انتظامی امیدوار بود.

از تمامی همکارانی که در جمع‌آوری و تحلیل داده‌های پژوهش با ما همراهی و همکاری کردند، به ویژه کارکنان محترم مرکز تحقیقات کاربردی بازرسی کل فراجا صمیمانه تشکر می‌کنم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع

ایراندوست، مجید، جزینی، علیرضا، و استرکی، اکبر (۱۴۰۳). مرور نظام‌مند پژوهش‌های صیانت از کارکنان پلیس با روش فرا ترکیب. *نشریه علمی مطالعات راهبردی ناجا*، ۹(۱)، ۱۶۴-۱۳۵. قابل بازیابی از:

<https://doi.org/10.1022034/ssj.2024.103024>

بازرگان هرندی، عباس (۱۳۸۷). روش تحقیق آمیخته: رویکردی برتر برای مطالعات مدیریت. *دانش مدیریت*، ۲۱(۸۱)، ۳۶-۱۹. قابل بازیابی از:

https://jmk.ut.ac.ir/article_26999.html

پاکنهاد، سیدمحسن (۱۳۹۶). راه کارهای صیانت از کارکنان ناجا در مقابله با آسیب‌ها با استفاده از آموزه‌های دینی. *بصیرت و تربیت اسلامی*، ۱۴(۴۲)، ۷۳-۳۵. قابل بازیابی از:

http://init.jrl.police.ir/article_18759.html

حسینیان، شهابت، عزیزی، سعدی، عبدی، توحید، و رفیعی، حسن‌رضا (۱۴۰۳). صیانت از کارکنان فرماندهی کل انتظامی جمهوری اسلامی ایران در اندیشه‌های فرمانده معظم کل قوا. *فصلنامه نظارت و بازرسی*، ۱۸(۶۸)، ۲۲-۱۱. قابل بازیابی از:

<https://doi.org/10.22034/si.2023.101923>

کشفی، سیدسعید (۱۳۹۴). صیانت از کارکنان ناجا مبتنی بر آموزه‌های دینی. *بصیرت و تربیت اسلامی*، ۱۲(۳۵)، ۴۲-۲۷.

وروایی، اکبر (۱۳۸۷). نقش فرماندهان و مدیران در راهبرد سازمانی صیانت از کارکنان. *فصلنامه نظارت و بازرسی*، ۲(۶)، ۱۲۸-۱۱۱. قابل بازیابی از:

http://si.jrl.police.ir/article_10056.html

Andriyanto, T., & Hendriyani, H. (2024). *Crisis Communication Management in Law*

Balfour, M. E., & Zeller, S. L. (2023). Community-Based Crisis Services, Specialized Crisis Facilities, and Partnerships With Law Enforcement. *Focus (American Psychiatric Publishing)*, 21(1), 18-27. Retrieved From:

<https://doi.org/10.1176/appi.focus.20220074>

Blumberg, D. M., Papazoglou, K., Kaye, C. C., Creighton, S., & Schlosser, M. D. (2019). New Directions in Police Academy Training: A Call to Action. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(24), 4941. Retrieved From:

<https://doi.org/10.3390/ijerph16244941>

Creswell, J. W. (2005), Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research (2nd edition).

Corbin, J., & Strauss, A. (2015), Basics of Qualitative Research. Thousand Oaks, CA: Sage. Enforcement Support Agencies (Study of the Financial Transaction Reports and Analysis Center), *Jurnal Komunikasi Indonesia*. 13(1), 47-68. Retrieved From:

<https://doi.org/10.7454/jkmi.v13i1.1233>

Giessing, L. (2021). The Potential of Virtual Reality for Police Training Under Stress (pp. 102–124). *igi global*. Retrieved From:

<https://doi.org/10.4018/978-1-7998-6820-0.ch006>

Hassan, S., Raadschelders, J. C. N., & Park, J. (2018). Taking a Closer Look at the Empowerment-Performance Relationship: Evidence from Law Enforcement Organizations. *Public Administration Review*, 79(3), 427–438. Retrieved From:

<https://doi.org/10.1111/puar.12978>

Ingabire, L., Wabala, S., & Dushimimana, J. D. D. (2024). Assessment of Teambuilding and Employee Performance at Rwanda National Police Headquarters. *SCIENCE MUNDI*, 4(1), 112–126. Retrieved From:

<https://doi.org/10.51867/scimundi.4.1.10> *esearch. Biology*, 11(7), 1061

<https://doi.org/10.3390/biology11071061>

Krameddine, Y. I., & Silverstone, P. H. (2015). How to Improve Interactions between *Police and the Mentally Ill*. *Frontiers in Psychiatry*, 5(1). Retrieved From:

<https://doi.org/10.3389/fpsy.2014.00186>

Massuça, L. M., Santos, V., & Monteiro, L. F. (2022). *Identifying the Physical Fitness and Health Evaluations for Police Officers: Brief Systematic Review with an Emphasis on the Portuguese R*

McLean, K., Alpert, G. P., Rojek, J., Wolfe, S. E., & Smith, M. R. (2020). Randomized controlled trial of social interaction police training. *Criminology & Public Policy*, 19(3), 805–832. Retrieved From:

<https://doi.org/10.1111/1745-9133.12506>

Modise, J. M. (2024). Optimizing the Detective's Burden: A Data-Driven Approach to Enhancing Investigative Productivity. *International Journal of Innovative Science and Research Technology (IJISRT)*, 1223–1231. Retrieved From:

<https://doi.org/10.38124/ijisrt/ijisrt24jun703>

Oliva, J. R., Morgan, R., & Compton, M. T. (2010). A Practical Overview of De-Escalation Skills in Law Enforcement: Helping Individuals in Crisis While Reducing Police Liability and Injury. *Journal of Police Crisis Negotiations*, 10(1–2), 15–29. Retrieved From:

<https://doi.org/10.1080/15332581003785421>

- Pang, M, S., Pavlou, P,A. (2019). On information technology and the safety of police officers. *Decision Support Systems*, 113-143 Retrieved From: <https://doi.org/10.1016/j.dss.2019.113143>.
- Patterson, G.T. and Chung, I. (2010), PROTOCOL: Stress Management Training and Development Programs for Police Officers and Recruits. *Campbell Systematic Reviews*, 6: 1-32. Retrieved From: <https://doi.org/10.1002/CL2.67>
- Santre, S. (2024). Mental Disorders and Mental Health Promotion in Police Officers. *Health psychology research*, 12, 93904. Retrieved From: <https://doi.org/10.52965/001c.93904>
- Wells, W., & Schafer, J. A. (2006). Officer perceptions of police responses to persons with a mental illness. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 29(4), 578–601. Retrieved From: <https://doi.org/10.1108/13639510610711556>
- Weltman, G., Lamon, J., Freedy, E., & Chartrand, D. (2014). Police department personnel stress resilience training: an institutional case study. *Global Advances in Health and Medicine*, 3(2), 72–79. Retrieved From <https://doi.org/10.7453/gahmj.2014.015>
- Zimmerman, F. H. (2012). Cardiovascular Disease and Risk Factors in Law Enforcement Personnel. *Cardiology in Review*, 20(4), 159–166. Retrieved From: <https://doi.org/10.1097/crd.0b013e318248d631>